

א) צ"ק קב. ע"ו. ג. ו. לנקמן
עו: ק"ח: א. א. ס"א מומקס
ה"פ דמ. א. לנקמן ק"ח.
ק"ח. ד. ג. ס"א: ע"ג"א.
ה) לנקמן ע"ו:

תורה אור השלם
1 אל תמנע טוב מבעליו
בדיות: לאל: וכו' דאין
לעשות: משלי ג כו

הגהות הב"ח
(א) גמ' דאזכר דמתגר
בארבעה וכו' בארבעה
הורה טרימין: (ב) רש"י
ד"ה אפי' וכו' דאין
עליה: (ג) תוס' ד"ה
השוכר וכו' והוקיפו
פועלים ושוה מה שמעיד:

מוסף רש"י
הבא לי גיטי ואשתך
אמרה התקבל לי גיטי.
האשה שאמרה לשלוחה הצא
לגיטי והוא אמר לבצעל
אשתך אמרה התקבל לי גיטי
(גיטין ס"ב). והוא אמר.
בצעל אמר לו הילך כמה
שאמרה (ס"ג). אפילו
הגיע גט לידה אינה
מגורשת. כדמפרש ואולי
(ס"ד). שמעת מינה. דמאן
דאמר לשליח הילך כמה
שאמרה משלחך. אדיבורא
ידדה קא סמיך. דעשתא
דדיבורא דשליח קאמר ליה
האי הילך כמה שאמרה.
דמיהמנת לי דשליח
לקבלהא הילך כמה
מגורשת. דכי יהיב צעל
ויהיה דעשתא דשליחות
קבלה יהיב ויהיה ולא
דעשתא דהולכה ושליח
לקבלה לא הו' (ס"ה). דאי
סלקא דעתך דאדיבורא
ידדה קא סמיך. והי'
קאמר ליה אלא לא ידענא
אלא כדאמרה אינה מסרנא
ליה ויהיב (ס"ו). מבי מטי
גיטא לידה מיהא
תיגרש. דלא צעל נמי שליח
להולכה שיהי' (ס"ז).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא עו.

ג א מ"י פ"י מהלכות
שכירות ה"ל ד ועיין
בהשנות וזמנוד משנה
סמוך עשין עט טושי"ע ח"מ
ס"י שו סעף ג וכו' שלג
סעף ה בה"ה:
ד ב מ"י ש"פ ה"ל ד
וסי' מה"ל מסיבה ה"ל
ג ד סמוך ש"ס וכו' פ"ג
טושי"ע ח"מ פ"י שלג סעף
ד וכו' ק"ל סעף יוד י"א:
ה ג מ"י פ"ט מהלכות
שכירות ה"ל ג סמוך
עשין פט טושי"ע ח"מ ס"י
שלג סעף א:
ו ד מ"י ש"ס ה"ל ט סמוך
ש"ס טושי"ע ח"מ ס"י
ש"ו סעף א:
ז ה ר ז ח מ"י ש"ס ה"ל
ג סמוך ש"ס טושי"ע ח"מ
ס"י שלג סעף א:
ח ט מ"י ש"ס טושי"ע ש"ס
סעף ב:
י ז מ"י ש"ס טושי"ע ש"ס
סעף ג:
כ ב מ"י ש"ס וסגמ ש"ס
טושי"ע ש"ס סעף ד
ולת לה אלא תלמא:
יא ל מ מ"י פ"ו מה"ל
גירושין ה"ל א סמוך
עשין כ טושי"ע ארבע ס"י
קמ סעף ח:

ואזיל איהו אמר אהו בארבעה דעתייהו אעילוויא. והא דלמרו
ליה כמו שאמר צע"צ היינו מהימנת לן דהכי אמר צע"צ
אי נמי משום דלי אמר צעל הבית טפי מארבעה שיהא להם כמו
שאמר צעל הבית והיינו דמבע"ל ליה בתי ארמינן מהימנת לן
דהכי אמר צע"צ אי משום דדעתיה
אעילוויא: דעתייהו אעילוויא
באמר להו שכרס עלי אצירי דלי
אמר להו שכרס על צעל הבית
מאי נפקא מינה אי דעתייהו אעילוויא
דצע"צ לא ישלם להם אלא מה
שהמנה. ר"י וכן רבינו חננאל:

(לעיל) השוכר את האומנין והזור בהם

ידם על התחוננה. שאם קבלו בהם
לקצור בשני סלעים וקצרו חליה
(א) והוקרו ושוה מה שמעיד לעשות
סלע וחזי וחזרו פועלים לא יתן להם
רק חצי סלע לפי שיתוך לתת סלע
וחזי לקצור חליה השני והיינו כר'
דוסא ואם צע"צ חזר צו ידו על
התחוננה פירש בקונטרס אס החלו
פועלין ואין שוה חתי אלא שקל חזר צו
צע"צ יתן להם סלע וחזי לפי שבחצי
הסלע ימלא שיגמרו קצירו ולא ראה
לפרש דידו על התחוננה כשהוקרו
פועלין ויתן להם סלע וחזי על חצי
שעשו כמו ששוה עכשיו שאין זה
צברא כי למה יתן להם צע"צ יותר
ממה שהמנה עמהם כיון שאמר
מפסדין צבורת צע"צ ואלדכיה יותר
מרויחיס שעתה ימלאו שימנו להם
סלע וחזי לקצור חצי קמה והוא לא
היה נתן להם כ"א סלע וא"ת דלמרו
לקמן (דף ע"ו). אמר מר או יגמרו
מלאכתם ויטלו צ' סלעים פשיטא לא
צריכא דול צדידתא ואמר צע"צ
ופי'סוהו פועלים והשתא למה חזר
צע"צ צוה צבציל שהולך המלאכה מה
מרויח צחורה הלא צריך ליתן להם
סלע וחזי על מה שעשו ופועלים
נמי למה פייסו כיון שאין מפסדיס
כלום וי"ל דצע"צ חזר מחמת שגאה
שהיתה קטטה צנייהס ופועלים פייסו
שלא יצטרכו לתפס ולמלווא מקום
להשתכר: ד"א פ"ד אדיבורא
ידדה סמיך בי מטי גיטא לידה
מיהא ותגרש. דאי אמרינן דגבי
פועלים דעמיה אעילוויא דצע"צ ה"ו
ה"ל למימר דדעתיה דצעל אעילוויא
ידדה דלמרה הצא לי גיטא אע"ג
דהאי דקאמר שליח התקבל לי גיטי
הוי עילוויא טפי בצעל שמתגרשת
יותר בצמורה אס היתה האשה אומרת
כן מכל מקום השתא שאמרה האשה
הצא הוי טפי זכות הצעל אי סמיך
אמאי דקאמר שמתגרש מיהא כשיגיע
גט לידה וכיון דלא מיגרשא אלמא
לאו דעתיה דצעל אעילוויא ידדה ה"ו גבי

פועלין לית לן למימר דדעתיה אעילוויא דצע"צ אכל אין לפרש דעילוויא
דצעל הוי מה שאינה מתגרשת בצמורה דלא עדיף ליה ממתגרשת
לאחזר כי עכשיו יהיה צידו עדיין אס לקיים אס לגרש והשתא פשיט ליה
בפשיטות דצמון לא יתיישב דקאמר בשלמא אי איתמר איפכא כו'
משגגיע גט לידו מגורשת לדאיבורא ידדה קא סמיך ולפי זה היינו
אגרעות' ידדה שמתגרשת מהרה ופשיט דכ"ש דאעילוויא דצע"צ יש
לסמוך וא"כ סותר פשיטות דלעיל דהוי פשיטא ליה דדעתיה אעילוויא
דקאמר שליח ולא אגרעותא דצע"צ והכא סמיך צעל אגרעותא ידדה:
אין
להולכה וזו צידו הוא וכי מטי גיטא לידה מיהא מיגרש:
הכי

ואם צעל הבית חזר צו ידו על הסחוננה. יתן להם לפי מה
שעשו ואם החלה מלאכת פועלים על כרחו יתן להם כמה שפסק
חוץ ממנה שצריך להולכות צהשלמתה: כל המשנה ידו על
הסחוננה. כגון צעל צעל לצעו לצעו אדום וצעו שחור אס
השבח יותר על היליאה אין נתן לו
שכר משלם אלא דמי יצאת ע"ס
וקממיס ואס יצאה ימירה על השבח
נותן לו את השבח: וכל החזור צו.
בגמרא (א) מפרש לאמריי מאי: גמ' חזרו
צפן לא קפני. דניהו האי הטעו
הס את צעל הבית או צעל הבית
אותן דא"כ הוה ליה לנתיני לשון
חורה: דאטעו פועלים אהדי.
אחז מן הפועלים הטעו את חזירו:
בארבעה זוו. ליומא: אמר להו.
איהו בתלמא: סבור וקבול. ומאי
תרעומתן: ואמר להו בארבעה.
ולערב לא נתן צע"צ אלא ג': הכי
דמי. דתרעומת יהיה לן ולא יותר:
וליהו פועלים הכי מסגרי. אי

מתגר בארבעה דהא דכרעה דצע"צ
ניתיב ארבעה דהא קמני גוטל מבעל
הבית מה שהנה אותו ואע"פ שלא
זוהו והרי הנה אותו צכך ואי מתגר
בשלושה מאי תרעומת איכא: הוה
טריחין. לבקש אדם דזקוק לפועלים
שישכרו בארבעה: אי צע"ס אימא
בצעל הבית עסקין. בפועל שיש
לו לעלמו שדות שהן שלו ואינו נשכר
למלאכת אחרים אס לא ציותר על
דמי שכירות והיינו תרעומת דאי
לאו דלמרת לי צד' לא הייתי מולול
צעמי: לעולם בפועלים. הרגילים
למלאכת אחרים: צריפא. שחפרו
צריך סביבות שדה ואין מלאכתן
ניכרת כגון דמלו מיה דמסכים ואולי:
אל פסקו טוב מצעלו. פסקו הוא
במשלי: דעתייהו אעילוויא. אע"פ
שאמרו לו הכי אנו נשכרים כדברי
צעל הבית לא לפחות מקצבתו של
זה אמרו אלא להסוף וכן אמרו
מהימנת לן דהכי אמר צעל הבית
האי שצבל הבית פוחת אי אמר לן
האי שכרס עלי יתן משלו ואי אמר
שכרס על צעל הבית יש להם
תרעומת עליו: אלא. הא מיבע"ל
לן אמר ליה צעל הבית בארבעה והוא
אמר להו תלמא ואמרו ליה הכי אנו
נשכרים כמו שאמר צעל הבית מאי:
אדיבוריה דפועל סמיך. והכי אמרו
ליה מהימנת לן דהכי אמר צעל הבית
ולית להו אלא תלמא ותרעומת דאל
תמוע טוב: או דלמא. לאו לדדיה
הימנוהו אלא הכי אמרו אחר דברי
צעל הבית נלך ולא סבור וקבול
ושקלי ד': ה"ג הצא לי גיטי ואשסך
אמרה הסקבל לי גיטי. האשה שאמרה
לאחד אס תמלא את צעלי אמרו לו
ששלח לי את גיטי צידך ותיעשה שלוחו של צעלי לגרשי כשמגיע גט
לידי. דשליח להולכה על הצעל לעשות והאשה מתגרשת כשיגיע גט
לידה ושליח לקבלה על האשה לעשות שיהא הוא שלוחה ומנוחה
ותגרש משגיע גט ליד שליח: אפילו הגיע לידה אינה מגורשת.
אלמא אדיבורא דדידה קא סמיך והכי א"ל מהימנת לי דכך אמרה
ולא עשאו שליח להולכה הלכך אין כאן שליחות (ט) ואין עליה
לעשות שליח להולכה והרי הצא לי אמרה לו ולא התקבל והצעל
נתנו לו צבורת שליח קבלה ושליחות זה אינו ציד הצעל לעשות:
דאי סלקא דעתך אדיבורא ידדה סמיך. ולא לדבריו האמין אלא
הילך כמה שאמרה היא קאמר ליה אס כן עשאו שליח